

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 651. — 18 ΙΟΥΝΙΟΥ 1889 — ΔΕΙΤΑ 10

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς Ἑστίας ἐν τῇ ὁδῷ Παρθεναγωγείου, ἀριθ. 14 (παρὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου).

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Ἐκδοθεὶς ἀπὸ τοῦ ἐν Πάριστι Σουλῆρου πρὸς ἐπίσημον τῶν ἑλλ. σπουδῶν.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΠΤΟΣ ΙΑ'. — ΑΡΙΘ 703

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΔΙΑΔΕΞΙΣ — ΟΠΛΑ ΑΝΕΥ ΚΡΟΤΟΥ ΚΑΙ ΑΝΕΥ ΚΑΠΝΟΥ ὑπὸ τῆς Α. Υ. τοῦ πριγκίπου διαδόχου τῆς Σαξονίας Μάξιμιγγεν Βερνάρδου.
ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΣΒΑΙΔΕΣ — ΤΟ ΠΑΝΟΡΑΜΑ ὑπὸ Μ. Μητσάκη.

ΧΡΟΝΙΚΑ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΤΟΥ ΘΘΩΝΟΣ — Ο ΠΑΠΟΥΛΑΚΗΣ ὑπὸ Χαράλαμπος Ἰωνίου.

ΧΑΡΑΛΑΟΣ Ο ΗΓΕΜΩΝ ΤΩΝ ΒΑΡΙΑΓΩΝ: διήγημα ὑπὸ Κλ. Ραγκαβῆ.

Η ΩΡΑ ΤΟΥ ΦΑΡΗΤΟΥ: Συζυγική σκηνή.
ΑΝΘΟΣ — ΕΡΗΜΙΤΗΣ. Παίημα ὑπὸ Πλάτ. Α. Γαυτσάλη.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ.
ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΓΗΝ.

ΣΗΜΒΙΩΣΕΙΣ: Τὸ μέγεθος τοῦ Λονδίνου.
ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ: Μεταξὺ φίλων.

Διὰ τοῦ προσεχούς φύλλου συμπληροῦνται ὁ ΚΖ' τόμος τῆς ΕΣΤΙΑΣ καὶ περατοῦνται πάντα τὰ ἐν αὐτῷ ἐκτενῆ δημοσιεύματα.

Ἐν δὲ τῷ ἐπομένῳ τόμῳ εὐθὺς ἀπὸ τοῦ πρώτου φύλλου τῆς 2 ἰουλίου ἀρχεταὶ ἡ δημοσίευσις τοῦ ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημείας βραβευθέντος ἐξόχου μυθιστορήματος τοῦ ΑΛΦΟΝΣΟΥ ΔΩΔΕ

ΦΡΟΜΟΝ ΚΑΙ ΡΙΣΛΕΡ

μετὰ σκιαγραφίας καὶ λαμπρῆς εἰκόνας τοῦ συγγραφέως.

Ἡ Διεύθυνσις τῆς Ἑστίας ἐνδίδουσα εἰς τὴν πολλαχόθεν ἐκδηλωθεῖσαν ἐπιθυμίαν δέχεται κατ' ἐξαιρέσιν ἐγγραφὰς ἐξαμήνου συνδρομῆς ἀρχομένης ἀπὸ τῆς 1^{ης} ἰουλίου καὶ ληγουσῆς τὴν 31 δεκεμβρίου 1889, ἐπὶ τιμῆματι φρ. 6 ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ καὶ φρ. 10 ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ. Παρέχει δὲ καὶ εἰς τοὺς νέους συνδρομητὰς τοὺς οὕτω ἐγγραφομένους, εἰς τὸ ἥμισυ τῆς ὠρισμένης τιμῆς αὐτῶν, τὴν Πεντακοθῆκην τῆς Γυναικεσίας Κελλωνῆς πρὸς φρ. 4 ἐν Ἀθήναις, φρ. 5 ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις καὶ ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ, καὶ

τὴν Γεωγραφίαν τῆς Ἀργολίδος καὶ Ἐκορινθίας ὑπὸ Α. Μηλιαράκη πρὸς φρ. 2 ἐν Ἀθήναις καὶ φρ. 2,50 ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ (μετὰ τῶν ταχυδρομικῶν).

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ

Τάφος Βαφειοῦ. Κεῖται μίαν καὶ ἡμίσειαν περίπου ὤραν πρὸς μεσημέριον τῆς Σπάρτης ἐν τῷ δήμῳ Φαρίδας καὶ πιθανῶς οὐχὶ μακρὰν τῆς ἑμωύμου προϊστορικῆς πόλεως ὁ τάφος εὐρίσκεται ἐπὶ τῆς κορυφῆς λόφου, καὶ εἶναι καθ' ὅλα ἕμμοις τὰς ὁλοταῖς τάφους τῶν Μυκηναίων, τοῦ Μενιδίου, τοῦ Βόλου κ.τ.ε. συγκρίνεται δ' ὡς οὕτοι ἐκ τριῶν μερῶν, τοῦ δρόμου, τῆς θέλου καὶ τοῦ μεταξὺ ἀμφοτέρων στομίου (θύρας ἢ εἰσόδου). Κατ' ἀκριβεστάτας πληροφορίας, εὐμενῶς χορηγηθείσας ἡμῖν, ὁ δρόμος ἔχει μῆκος 29,80 μ. καὶ πλάτος 3,45' αἱ πλευραὶ αὐτοῦ εἶναι ἐκτισμέναι διὰ μικρῶν πλακῶν. Τὸ στόμιον ἔχει βάθος (μῆκος) 4,56 καὶ πλάτος 1,65 εἰς 1,93. Αἱ παραστάδες αὐτοῦ δὲν σώζονται ἀκέραιαι, πλὴν μέρους τῆς δεξιᾶς τῷ εἰσιόντι· ἐξ αὐτοῦ καταδεικνύεται, ὅτι τὸ στόμιον εἶχεν ὕψος 4,20 μ. Τὸ ἐπὶ τῶν παραστάδων ὑπέρθρον ἀπετέλουσαν πιθανῶς τρεῖς μεγάλαι πλάκες καταστροφείσαι διὰ πυρίτιδος πρὸ ἐτῶν, ὅπως χρησιμεύσασιν εἰς οἰκοδομὴν ἐκκλησιαστικῆς τινός. Τῆς θέλου ἡ κορυφή ἔχει καταρρεύσει πρὸ πολλοῦ, ὥστε σήμερον μόνον αἱ κατώτεροι δόμοι μέχρις ὕψους 3 μέτρων περίπου σώζονται· ἡ διάμετρος τῆς θέλου εἶναι 10,20 μ. Εἰς τὸ δεξιὸν ἡμῶν τῷ εἰσιόντι εἰς τὴν θέλον ἀνεκαλύσθη λάκκος (τάφος) μῆκος 2,26 καὶ πλάτους 1,40 κτιστὸς τὰς πλευράς, ἐν αὐτῷ δ' εὐρέθησαν τὰ πλεῖστα τῶν κτερισμάτων, ἦτοι δύο ποτήρια χρυσοῦ, τέσσαρα ἀγγεῖα ἀργυροῦ, ἐν ἑξί, ἐν ἐγγεγυριστοῦ χρυσοκόλλητον, πέντε ἢ ἕξ μαχαίραις χαλκαῖς, δύο αἰχμαὶ δοράτων, εἰς χρυσοῦς καὶ εἰς χαλκοῦς δακτύλιος, 2ῦ περίπου ἐγγεγλυμμένοι (νησιωτικοὶ λεγόμενοι) λίθοι, δύο πελέκεις χαλκοῦ, περιδέραιον ἐκ ψήφων λίθου ἀμεθύστου, ἐν ἀργυροῦν κοχλιάριον, ἐν δυοῖον χαλκοῦν κτλ. Ἐκτὸς τοῦ λάκκου εὐρέθησαν ὀλιγώτερα κτερίσματα, ἦτοι δύο δακτύλιοι χρυσοῦ, λίθοι τινὲς ἐγγεγλυμμένοι καὶ διάφορα μικρὰ χρυσοῦ κοσμήματα, ἐν οἷς δύο μικροὶ ἰχθύες πρὸς τοῦτοις χαρφίδες ἀργυροῦ καὶ χαλκοῦ κτλ. Ὁ τάφος οὗτος ἀνεσκάφη ὡς γνωστὸν ὑπὸ τοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Χ. Τσοῦντα, δαπάναις τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας.

— Ἐν ταῖς ὑπὸ τοῦ πρώην δημάρχου Νέων Παρῶν κ. Τζώρτζη, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς γεν. Ἐφορείας τῶν ἀρχαιοτήτων ἐν Ἐρετρίᾳ ἐνεργουμέναις ἀνασκαφαῖς ἀνευρέθησαν ἐν κτήματι τοῦ ἐν τρισὶ τάφοις τὰ ἐξῆς σπουδαῖα εὐρήματα: Ἐν μὲν τῷ πρώτῳ ζεύγος χρυσοῦν ἐνωτίων ἐρωτύλλους παριστάντων καὶ περιδέραιον ἐξ ἑνδεκα κυλινδρικών κόκκων. Ἐν τῷ δευτέρῳ χαλκῆ συντετριμμένη ὀδὴ, ἔχουσα δύο λέοντας εἰς τὰ πέρατα λαβῆς, κάτοπτρον ἔχον ἀνάγλυπον γυναικεῖαν μορφήν ἐπὶ αἰγὸς καθήμενῆν καὶ ἐπίφρον ἐπόμενον, πλούσιον περιδέραιον ἐξ ἐννεήκοντα πέντε μεγάλων καὶ μικρῶν σφραματωτέκτων κόκκων καὶ ὀκτώ

ΛΕΞΙΚΟΝ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ

ΤΗ ΣΥΜΠΡΑΞΕΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΛΟΓΙΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΙ

Ν. Γ. ΠΟΛΙΤΟΥ

Τὰ πρῶτα δέκα φυλλάδια, συνεπτυγμένα εἰς ἓνα τόμον, πωλοῦνται ἰδιαίτερος ἀντί δραχμῶν ἑννεα καὶ ἀποστέλλονται ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν.

Τὰ δέκα ταῦτα φυλλάδια περιλαμβάνουσιν ἄρθρα ἀπὸ τοῦ Α μέχρι τοῦ Διμορφαγία, ἐν ὧν 1434 (ὡν 406 ἀφορῶσιν εἰς ἑλληνικά πράγματα), συνεσταγμένα ὑπὸ ΒΘ συνεργατῶν, ἐκ τῶν τὰ πρῶτα παρ' ἡμῖν φερόντων ἐν τοῖς γράμμασι καὶ ταῖς ἐπιστήμασι.

Πλὴν τῶν ἐν τῷ κειμένῳ εἰκόνων καὶ σχημάτων, εἶναι προσηρητημένοι εἰς τὰ φυλλάδια ταῦτα καὶ **II** καλλιτεχνικώτατα, ἐν **Λιψία** ἐκτετυπωμένοι πίνακες, ἐξ ὧν δύο διπλοῖ χρωματιστοὶ (Αἴθουσα κατὰ τὴν τεχνοτροπίαν τῆς Ἀναγεννήσεως καὶ Διμοφῶρα ἀγγεῖα) εἰς ἀπλοῦς χρωματιστὸς (Ἀνθρώπιναι φυλαί), τέσσαρες διπλοῖ ("Ἀθη καὶ Ἀθηθεσία — Ἀρτοποιία — Αἰγυπτιακαὶ ἀρχαιότητες — καὶ Αἰλουροειδῆ Α') καὶ τέσσαρες ἀπλοῖ (Ἀδάμαντες. — Ἀκρόπολις. — Ἀλάμβρα. — Ἑλληνικὴ ἀρχιτεκτονικὴ).

Οἱ ἀγοράζοντες τὸν περιλαμβάνοντα τὰ πρῶτα δέκα φυλλάδια τοῦ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΥ ΛΕΞΙΚΟΥ τόμον δύνανται νὰ λαμβάνωσι καὶ τὰ κατόπιν ἐκδοθέντα καὶ ἐκδοθησόμενα ἀντὶ λεπτῶν ἑνενηκοντα τὸ φυλλάδιον, ἢ δραχμῶν ἑννεα ἐκάστην ἐκ δέκα φυλλαδίων ἀποτελουμένην σειρὰν.

Ὁ μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ εἰκοστοῦ φυλλαδίου προπληρῶνων ΔΡΑΧΜΑΣ ἑνατὸν λαμβάνει ὅλον τὸ ἔργον, μὴ ὑποβαλλόμενος εἰς ἄλλην πρόσθετον καταβολήν, ἂν ὁ ἀριθμὸς τῶν φυλλαδίων ὑπερβῇ τὰ προϋπολογισθέντα 150 — 200 φυλλάδια.

Οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ συνδρομηταὶ ὑποχρεοῦνται νὰ προκαταβάλλωσι τὸ ἀντίτιμον δέκα φυλλαδίων ΔΡΑΧΜΑΣ ἑννεα.

Διὰ τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀγοραστὰς αἱ ἀνωτέρω τιμαὶ ἐννοοῦνται εἰς χρυσόν.

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ ΠΑΡ' ΑΠΑΣΙ ΤΟΙΣ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΑΙΣ

ΕΝ Τῷ ΓΡΑΦΕΙῳ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΚΑΙ ΑΠ' ΕΥΘΕΙΑΣ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΕΚΔΟΤΑΙΣ

Οἱ ἑκαδοταὶ

ΜΠΑΡΤ ΚΑΙ ΧΙΡΣΤ

ὉΔΟΣ ΠΑΡΗΣΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΡΙΘ. 14.